

הידיעה הזוהרה על פטירתו הפתאומית של הנס נפלה על כולנו כרעם ביום בהיר. קשה לנו להמליט עם העובדה שחבר שחי בקרבנו זה 37 שנים, בטוב וברע, לפתע איבנו עוד עמנו.

הנס ארמן נולד לפני 58 שנים בכפר קטן בגרמניה. שם גם בילה, יחד עם אחיו ואחותו את שנות הילדות שלו, באווירה כפרית, פסטוראלית, בתוך משפחה מסודרת והרמונית.

הטיפול של משפחתו ארמן בגרמניה הוא רק אחד מבין אלפי ספורים דומים של יהדות גרמניה המתבוללת. יהדות זאת התעוררה בחלקה רק "בליל הבדולח" - מאשליה של מאות בשבים. לפתע התהילן יהודי גרמניה לחפש את שרשיהם האמיתיים שהובילו אותם לבסוף אל הצירבות.

כך גם משפחת ארמן - והנס היה הבלהב שבכולם. דעותיו השוביניסטיות יזועות לנו מויכוחים ארוכים שניהלו אחד כמעט גוקר גוקר. בימים ההם נשלח אביו למחנה רכוז וזנב נשלח למחנה עבודה. עם פרוץ המלחמה נשלחה כל המשפחה לטרזינשטט - ומיותר למנות כאן את כל תלאות הסבל שהט ספגו שם. אחרי המלחמה הם חזרו לכפר והתכוונו לעליה. כשהם סוף סוף עלו - הם הגיעו למעברה ומשם אלינו.

הנס שלמד עוד בגרמניה בגרותו, מצא וזיש מהר את מקומו בעבודה, וכעבור זמן קצר גם בחברה. הוא קיבל על עצמו תפקידים מרכזיים כסדרן עבודה, סדרן רכב וכו'.

כפי שלא היה יכול להיות אחרת, התגייס הנס לצבא, ושרת את המולדת בבאמברג שבתיים וחצי. זכור לי עוד, שכל פעם שצ.ה.ל. קרא לדגל, הנס היה בין הראשונים שיצאו.

כאשר ארון ארמן, אב המשפחה נפטר באופן פתאומי, טבעי היה שהנס תפס את מקומו בראש המשפחה. מייד התגלה הנס כבעל אנשיות חזקה וסמכותית מאד.

הדבר החשוב ביותר מכל בעיני הנס, היתה הקמת משפחה, וכשנולדו לו ולקלרכן 2 בנים דבת הקדיש להט הנס כל שעה פנויה וכל נשומת לבו. נאמר זאת בפשטות - הנס היה "אבא נהדר". מי שראה את הנס בחברת הנכדים והנכדות שלו, לא יכול היה אלא להתרשם מהשמחה והאושר שקרבו מעיניו.

גדולים היום הצער והעצב ולא רק בלינות ה"וותיקים", - וכי יש ילד קטן אחד במעין-צבי שלא יודע מי הוא הנס?

וכל אותם האולפניסטים והמתנדבים - והם רבים, שמצאו "בבית ארמן" טיבה חמה. ועידוד בשעות קשות - אצל הנס וקלרכן - וזה היה ידוע - הדלת היתה חמיד פתוחה.

מתוך הפסיפס החברתי של מעין צבי נפלה אבן - ואין לה תחליף.

הנס ארמן אינגו עוד

יהי זכרו ברוך

דברים שנאמרו ע"י הקבר

ע"י פרנצק גולדמן